

ПРОТОКОЛ

№ 155

София, 05.09.2018 година

Днес, 05.09.2018 г. от 10:28 ч. се проведе закрито заседание на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията) в състав „Водоснабдяване и канализация“, ръководено от председателя доц. д-р Иван Н. Иванов.

На заседанието присъстваха членовете на Комисията Димитър Кочков, Пенка Трендафилова и Юлиан Митев - за главен секретар, *съгласно Заповед 763/17.08.2018 г.* (без право на глас).

На заседанието присъстваха И. Касчиев – главен директор на главна дирекция „Водоснабдителни и канализационни услуги“ и експерти на КЕВР.

Председателят установи, че няма възражения по проекта за дневен ред и няма други предложения, както и няма правни пречки за провеждане на заседанието, което протече при следния

ДНЕВЕН РЕД:

1. Доклад с вх. № В-Дк-190/30.08.2018 г. относно запитване с вх. № В-07-00-48 от 10.08.2018 г. от община Септември относно цена за водоснабдителна услуга „водопренос на минерална вода“ на територията на община Септември и цена за присъединяване към общински водопровод, собственост на община Септември.

Докладват: Ивайло Касчиев, Даниела Стоилова, Мая Добровска

По т.1. Комисията разгледа доклад с вх. № В-Дк-190/30.08.2018 г. относно запитване с вх. № В-07-00-48 от 10.08.2018 г. от община Септември относно цена за водоснабдителна услуга „водопренос на минерална вода“ на територията на община Септември и цена за присъединяване към общински водопровод, собственост на община Септември.

В Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията) е постъпило запитване с изх. № 37-00-51/09.08.2018 г. на община Септември, съответно вх. № В-07-

00-48/10.08.2018 г. на КЕВР, в което се посочва, че на община Септември е предоставено от държавата безвъзмездно право на управление и ползване на минерални води от находище „Варвара“, община Септември съгласно Решение № 74/29.05.2018 г. на министъра на околната среда и водите за срок от 25 г. Предстои извършване на услугата „водопренос на минерална вода“ на ползватели на минерална вода на територията на община Септември, а водопроводът, по който ще се доставя минерална вода на потребители на територията на общината е собственост на община Септември съгласно решение № 436/30.08.2016 г. на Общински съвет, гр. Септември и е заведен в активите на общината.

С Решение № 484 на Общински съвет, гр. Септември, по протокол № 21 от заседание, проведено на 25.10.2016 г. е определена цена на услугата „водопренос на минерална вода“ по общински водопровод в размер на 3 лв./м³ без ДДС и еднократна такса за присъединяване към общинския водопровод в размер на 800 лв. без ДДС. Решение № 484 на Общински съвет, гр. Септември е отменено с Решение № 9854 от 18.07.2018 г. на Върховния административен съд (ВАС) – трето отделение, като в решението на ВАС е посочено, че обществените отношения по регулирането на цените, достъпността и качеството на водоснабдителните услуги, каквато е и услугата по доставка на вода са уредени в Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационни услуги (ЗРВКУ) и подзаконовите актове по прилагането му.

В писмото си община Септември поставя въпрос трябва ли да внесе за утвърждаване в КЕВР заявление за цени, съгласно изискванията на ЗРВКУ и Наредбата за регулиране на цените на водоснабдителните и канализационни услуги и съответно бизнес план за дейността.

Писмото с вх. № В-07-00-48/10.08.2018 г. представлява искане за становище във връзка с определената в чл. 6, ал.1 от ЗРВКУ компетентност на КЕВР (**Чл. 6. (1) Комисията:** 1. регулира качеството на В и К услугите; 2. регулира цените на В и К услугите; 3. разработва, съгласува и предлага на Министерския съвет проекти на нормативни актове, предвидени в този закон; 4. дава писмени указания относно прилагането на подзаконовите нормативни актове по т. 3; 5. одобрява общите условия на договорите за предоставяне на В и К услугите на потребителите; 6. упражнява контрол и налага санкции в случаите, предвидени в този закон; 7. осъществява предоставените ѝ с този закон правомощия по повод на концесионни и други договори; 8. води регистър на договорите за възлагане извършването на В и К услуги; 9. регистрира експертите, които участват при извършването на контрола по този закон), поради което за разглеждането му се образува преписка съгласно чл. 39, ал.1 от Правилника за дейността на Комисията за енергийно и водно регулиране.

Приложено към писмото е Решение № 9854 от 18.07.2018 г. на ВАС. Производството пред съда е образувано по жалба на „Варварски минерални бани“ ЕООД, на което е издадено разрешително за водовземане на минерална вода от находище „Варвара“ област Пазарджик, община Септември, с. Варвара, посочено под № 15 в Приложение № 2 към чл. 14, ал. 2 от Закона за водите, с обект на водоснабдяване – хотелски комплекс в същото село. Съгласно разрешителното захранването на обекта следва да се осъществи от изграденото отклонение на довеждащия водопровод от сондаж № 3. В решението на ВАС е посочено, че предоставените съгласно чл. 21, ал. 1, т. 8 от Закона за местното самоуправление и местната администрация (ЗМСМА) правомощия на общинския съвет могат да бъдат осъществени единствено и само по реда и при условията, визирани в специалните закони, с оглед вида на общинското имущество, а в случая решението на общинския съвет се основава на Закона за водите, без посочване на конкретни разпоредби от него, в изпълнение на които да е прието. Отделно от това с решението на общинския съвет се въвеждат такси и цени на услуги, което излиза извън обема на правомощието „управление“ по смисъла на чл. 21, ал. 1, т.8 от ЗМСМАВ. В съдебното решение се посочва също, че обществените отношения по регулирането на цените, достъпността и качеството на водоснабдителните услуги, каквато е и услугата по

доставка на вода, са уредени в ЗРВКУ и подзаконовите актове по прилагането му, като не са предвидени правомощия на общинските съвети по регулиране на тези обществени отношения.

С посочените мотиви съдът е приел, че: „...решението на Общински съвет гр. Септември, с което са приети ред и условия за извършването на услугата водопренос, сключването на договори за такъв, определена е цена и такса за осъществяването му и принудителни административно-наказателни мерки при неизпълнение се явява нищожно, като издадено без законово основание, при липса на предоставена от закона материална компетентност”.

I. Извършеният преглед на постъпилите документи и приложимата нормативна уредба показва следното:

Съгласно § 133 (в сила от 01.01.2011 г.), ал. 1 (доп. ДВ бр. 55 от 3.07. 2018 г.) от Преходни и заключителни разпоредби към Закон за изменение и допълнение на Закона за водите (обн. ДВ бр. 61 от 2010 г., изменен и допълнен ДВ бр. 55 от 3.07.2018 г.), Министърът на околната среда и водите може да предостави безвъзмездно за управление и ползване на съответните общини за срок 25 години от влизането в сила на този закон минералните води от находищата или от обособен участък от находище по приложение № 2 към чл. 14, т. 2.

Съгласно § 133, ал. 9 (предишна ал. 7 – ДВ бр. 55 от 2018 г.), т. 1, буква „в“ от ПЗР към ЗИДЗВ, за ползването на минералните води по ал. 1, общинският съвет определя с решение дали минералната вода от определено находище да бъде предоставяна за ползване безвъзмездно, или след заплащане на такса, определена с тарифа, приета от общинския съвет.

По отношение на таксите за водовземане за находищата на минерална вода, предоставени за управление и ползване на общини законодателят, с § 133, ал. 10 (предишна ал. 9, изм. - ДВ, бр. 55 от 2018 г.) от ПЗР към ЗИДЗВ изрично е разпоредил: За находищата на минерална вода, предоставени за управление и ползване на общини, таксите за водовземане се:

1. определят с тарифа, приета от общинския съвет, като:

а) при определяне на размера на таксите се прилага принципът за възстановяване на разходите;

б) за находищата на минерална вода, в които са обособени участъци, таксите за съответните цели на водовземане са еднакви в отделните участъци; в случай че общините не постигнат съгласие по отношение размера на таксите, се прилага тарифата по чл. 194, ал. 6;

в) за находищата на минерална вода, определени като водни тела в плановете за управление на речните басейни:

аа) целите на водовземане се определят в съответствие с водните услуги, дефинирани в икономическия анализ на водоползването по чл. 192, ал. 2, т. 1;

бб) размерът на таксите се съобразява с определеното целево ниво на възстановяване на разходите за съответната услуга в плановете за управление на речните басейни;

2. превеждат по сметка на съответната община, публикувана на интернет страницата на общината

Къде постъпват и как се разходват средствата, събирани от таксите за водовземане е регламентирано в § 133, ал. 15 от ПЗР към ЗИДЗВ (предишна ал. 13, изм. - ДВ, бр. 55 от 2018 г.), както следва: Средствата, събирани от таксите за водовземане по ал. 10:

1. постъпват в приход на общинските бюджети;

2. се разходват за:

а) опазване и ефективно използване на минералната вода;

б) изпълнение на планираните в ПУРБ мерки за постигане и поддържане на добро количествено и химично състояние на водното тяло на територията на

общината - когато находището на минерална вода е определено като водно тяло в съответния план за управление на речните басейни.

С Решение № 74 от 29.05.2018 г. на министъра на околната среда и водите по т. 1, управлението и ползването на находище на минерална вода, изключителна държавна собственост - „Варвара“, с. Варвара, община Септември, област Пазарджик (№ 15 в Приложение № 2 към чл.14, ал. 2 от ЗВ), включително водоземните съоръжения – сондаж № 3, сондаж № 4 и сондаж № 5, каптиран естествен извор № 1 „Варвара“ и каптиран естествен извор № 2 „Ветрен дол“, е предоставено безвъзмездно на община Септември за срок до 01.01.2036 г. Съгласно т. 2 от решението, кметът на община Септември управлява предоставената минерална вода от находище „Варвара“ в съответствие с изискванията на Закона за водите и Плана за управление на речните басейни в Източнобеломорския район.

Съгласно т. 6.3. от Решение № 74 от 29.05.2018 г., за ползването на минералната вода от находище „Варвара“, *общинският свет на община Септември определя с решение дали минералната вода да бъде предоставяна за ползване безвъзмездно, или след заплащане на такса определена с тарифа, приета от общинския съвет.* Съгласно т. 9 от същото решение, таксата за водоземане на минералната вода от находище „Варвара“, по издадените от кмета на общината разрешителни, когато това е предвидено с решението по т. 6.3., се заплаща по сметката на Община Септември, публикувана на интернет страницата на общината.

С § 133, ал. 9, т. 1, буква „в“ от ПЗР към ЗИДЗВ на Общинските съвети е предоставено правото да определят дали минералната вода от определено находище да бъде предоставяна за ползване безвъзмездно, или след заплащане на такса, определена с тарифа, приета от общинския съвет Тази законова разпоредба е отразена в т. 6.3. от Решение № 74 от 29.05.2018 г. на министъра на околната среда и водите, с което минерално находище „Варвара“ е безвъзмездно предоставено за управлението и ползване от община Септември.

Видно от гореизложеното, на основание § 133, ал. 9, т. 1, буква „в“ от ПЗР към ЗИДЗВ (обн. ДВ бр. 61 от 2010 г., изменен и допълнен ДВ бр. 55 от 2018 г.), Общински съвет Септември следва да вземе решение дали минералната вода от находище на минерална вода, изключителна държавна собственост - „Варвара“, с. Варвара, община Септември, област Пазарджик (под № 15 в списъка по Приложение № 2 към чл.14, ал. 2 от ЗВ), включително водоземните съоръжения – сондаж № 3, сондаж № 4 и сондаж № 5, каптиран естествен извор № 1 „Варвара“ и каптиран естествен извор № 2 „Ветрен дол“, предоставени за безвъзмездно управление и ползване с Решение № 74 от 29.05.2018 г. на министъра на околната среда и водите на община Септември да бъде предоставяна за ползване безвъзмездно, или след заплащане на такса, определена с тарифа, приета от общинския съвет. Такава тарифа следва да бъде изготвена в съответствие с изискванията на § 133, ал. 10, т. 1 от ПЗР на ЗИДЗВ, а използването на средствата от такси за водоземане следва да се съобрази с § 133, ал. 15 от ПЗР към ЗИДЗВ.

II. По отношение на реферирането в Решение № 9854 от 18.07.2018 г. на ВАС към разпоредбите на ЗРВКУ, следва да се посочи следното:

Законът за регулирането на водоснабдителните и канализационните услуги урежда регулирането на цените, достъпността и качеството на водоснабдителните и канализационните услуги, извършвани от експлоатационните предприятия за водоснабдителни и канализационни услуги, наричани за краткост „ВиК оператори“. Водоснабдителните и канализационните (ВиК) услуги по смисъла на чл. 1, ал. 2 от ЗРВКУ са услугите по *пречистване и доставка на вода за питейно-битови, промишлени и други нужди, отвеждане и пречистване на отпадъчните и дъждовните води от имотите на потребителите в урбанизираните територии (населените места и селищните образувания), както и дейностите по изграждането, поддържането и експлоатацията на водоснабдителните и канализационните системи, включително на пречиствателните станции и другите съоръжения.* Сред основните цели на този закон съгласно чл. 4, ал. 1,

т. 1 е задоволяване нуждите на потребителите от вода с питейни качества при отдаване приоритет на питейно-битовото водоснабдяване на населението доколкото съгласно чл. 3, ал.1 от същия закон водата за питейно-битови нужди е основна жизнена потребност. По силата на чл. 12, ал. 1 от ЗРВКУ, на регулиране от КЕВР подлежат цените, по които ВиК операторите доставят вода на потребителите; отвеждат отпадъчните води; пречистват отпадъчните води; присъединяват потребителите към водоснабдителните и към канализационните системи. Съгласно ал. 2 на този член, Комисията регулира и цените, по които ВиК оператори или други предприятия доставят вода от техни или предоставени им за експлоатация водовземни съоръжения или системи до водоснабдителни системи на други ВиК оператори.

Както е видно от възпроизведените законови текстове, КЕВР осъществява регулаторната си функция **по отношение на ВиК оператори, определени съгласно чл. 2, ал.1 от ЗРВКУ като всички предприятия с предмет на дейност извършване на ВиК услуги, осъществяващи дейността си съгласно ЗРВКУ, съгласно чл. 198о, ал. 5 от Закона за водите по следния начин: ВиК операторът е търговец, държавно или общинско предприятие - юридическо лице, което има сключен договор с председателя на асоциацията по ВиК или с кмета на общината съгласно решение на общинския съвет за управление, поддържане и експлоатация на ВиК системите и предоставяне на ВиК услуги в границите на една или повече обособени територии, когато предоставянето на ВиК услуги е основната му дейност.**

С Решение № РД-02-14-2234 от 22.12.2009 г. на министъра на регионалното развитие и благоустройство, на основание § 34 от ПЗР към ЗИДЗВ (обн., ДВ. бр. 47 от 2009 г.) във връзка с чл. 198а от ЗВ са обявени обособените територии на действие на ВиК операторите, както и техният обхват и граници. Обособената територия на „Водоснабдяване и канализация – в ликвидация” ЕООД, гр. Пазарджик, под номер 24 в посоченото по-горе решение, включва общините Пазарджик, Лесичово и Септември.

Съгласно чл. 198б, т. 2 от ЗВ, *управлението на ВиК системите се осъществява от асоциацията по ВиК (АВиК), в която участват държавата и една или повече общини - когато собствеността на ВиК системите в границите на обособената територия е разпределена между държавата и общините или между няколко общини.* В тази връзка е създадена и функционира АВиК на обособената територия, обслужвана от „Водоснабдяване и канализация – в ликвидация” ЕООД, гр. Пазарджик. Член на АВиК – Пазарджик е и община Септември.

Съгласно чл. 198о, ал. 1 от ЗВ, *стопанисването, поддържането и експлоатацията на ВиК системите и съоръженията, както и предоставянето на ВиК услуги на потребителите срещу заплащане, се извършват от ВиК оператори по реда на ЗВ и на ЗРВКУ.* Видно от чл. 198п, ал. 1 от ЗВ, *възлагането на дейностите по чл. 198о, ал. 1 се извършва с договор по реда на ЗВ или по реда на Закона за концесиите.* В случая „Водоснабдяване и канализация – в ликвидация” ЕООД, гр. Пазарджик има договор с АВиК Пазарджик, сключен по реда на ЗВ на 06.04.2017 г., в сила от датата на сключване и със срок 15 години.

Съгласно чл. 198о, ал. 2 от ЗВ, *в границите на една обособена територия само един ВиК оператор може да осъществява дейностите по ал. 1, с изключение на случаите по ал. 6.* Съгласно чл. 198о, ал. 6 от ЗВ, *търговците, държавните или общинските предприятия - юридически лица, които извършват услуги по доставяне и пречистване на води за питейно-битови цели, за обществени нужди, за производствени, промишлени и други дейности с търговски характер или дейности по пречистване и отвеждане на отпадъчни води и не обслужват цялата обособена територия, а отделни потребители, осъществяват тези услуги съгласно изискванията на този закон и Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги. По отношение на тези потребители те се смятат за ВиК оператори.*

Както бе посочено по-горе община Септември попада в обособената територия на действие на ВиК оператор - „Водоснабдяване и канализация – в ликвидация” ЕООД, гр.

Пазарджик и е член на асоциация по ВиК – Пазарджик, която е сключила договор по реда на ЗВ с ВиК оператора за стопанисване, експлоатация и управление на ВиК мрежите и съоръженията – публична държавна и общинска собственост в рамките на обособената територия. Съгласно чл. 198о, ал. 2 от ЗВ, в границите на обособената територия само един ВиК оператор може да предоставя ВиК услуги, и това е дружеството „Водоснабдяване и канализация – в ликвидация” ЕООД, гр. Пазарджик, което именно подлежи на регулиране от КЕВР.

Разпоредбите на ЗВ допускат изключения в случаите по чл. 198о, ал. 6, но община Септември не попада в тази хипотеза, доколкото не е търговец, държавно или общинско предприятие. В тази връзка КЕВР не би могъл да упражнява регулаторните си правомощия по ЗРВКУ спрямо община Септември.

III. В обобщение може да се посочи следното:

Нормата на § 133, ал. 9, т. 1, буква „в“ от ПЗР към ЗИДЗВ (обн. ДВ бр. 61 от 2010 г., изменен и допълнен ДВ бр. 55 от 2018 г.) предоставя право на общинският съвет в случаите, когато се ползват минерални води, предоставени безвъзмездно от министъра на околната среда и водите за ползване и управление на общините, да реши дали минералната вода от определено находище да бъде предоставяна за ползване безвъзмездно, или след заплащане на такса, определена с тарифа, приета от общинския съвет при спазване на изискванията по в § 133, ал. 10 от ПЗР към ЗИДЗВ, а използването на средствата от тези такси да се осъществява съгласно § 133, ал. 15 от ПЗР към ЗИДЗВ.

Приведените текстове от Закона за водите - § 133 от ПЗР към ЗИДЗВ (обн. ДВ бр. 55 от 2018 г.) не възлагат на Комисията за енергийно и водно регулиране участие в процеса на определяне на цена за услугата „водопренос на минерална вода“ или контрол под каквато и да било форма. Ползването на минерални води от находища – изключителна държавна собственост, предоставени безвъзмездно от министъра на околната среда и водите за ползване и управление на общините е изцяло уредено в ЗВ и препращане за неуредени случаи към друг закон, в т.ч. към ЗРВКУ не е направено.

В същото време общините, в частност община Септември не попадат в хипотезата на чл.198о, ал. 6 от ЗВ, съответно не се явяват изключение от правилото в рамките на една обособена територия само един ВиК оператор да предоставя ВиК услуги, респективно не подлежат на регулиране от страна на КЕВР на дейности, извършвани по реда на ЗРВКУ. По смисъла на чл. 198о, ал. 6 от ЗВ КЕВР може да регулира само дейността на търговците, държавните или общинските предприятия - юридически лица, които извършват услуги по доставяне и пречистване на води за питейно-битови цели, за обществени нужди, за производствени, промишлени и други дейности с търговски характер или дейности по пречистване и отвеждане на отпадъчни води. По смисъла на закона КЕВР не регулира общини и/или общински съвети, поради което и не може да укаже на Община Септември да представи в Комисията бизнес план и/или заявление за утвърждаване и одобряване на цени за водоснабдителна услуга „водопренос на минерална вода“ на територията на община Септември и цена за присъединяване към общински водопровод, собственост на община Септември.

Изказвания по т.1.:

Докладва И. Касчиев. Запитването е от община Септември, която е посочила, че има предоставено от държавата безвъзмездно право на управление и ползване на минерални води от находище „Варвара“, съгласно Решение от 29.05.2018 г. на министъра на околната среда и водите. През 2016 г. Общински съвет, гр. Септември е определил цена за услугата „водопренос на минерална вода“ по общински водопровод. Това решение е атакувано и е отменено с решение от 18.07.2018 г. на Върховния административен съд. В писмото си община Септември поставя въпрос трябва ли да внесе за утвърждаване в КЕВР заявление за цени, съгласно изискванията на ЗРВКУ и Наредбата за регулиране на цените на водоснабдителните и канализационни услуги и съответно бизнес план за дейността. Това запитване попада в компетентността на Комисията, т.е. трябва да бъде

дадено становище и то да бъде прието с решение на КЕВР, а не просто да се изпрати отговор относно запитване. Към писмото е приложено решение от 18.07.2018 г. на ВАС. В него е записано, че в решението на общинския съвет не са посочени конкретни разпоредби на Закона за водите, а само, че се основава на този закон. Съдиите са приели, че обществените взаимоотношения по регулиране на цените, достъпността и качеството на водоснабдителните услуги са уредени в ЗРВКУ и подзаконовите актове по прилагането му, като не са предвидени правомощия на общинските съвети по регулиране на тези обществени отношения. Съдът е приел, че решението на Общински съвет, гр. Септември е издадено без законово основание. Направеният преглед на разпоредбите на Закона за водите показва следното:

В § 133 - в сила от 01.01.2011 г. и допълнен от 3.07.2018 г., т.е. преди решението на ВАС, тези изменения вече са били факт. В ал. 1 е посочено, че министърът на околната среда и водите може да предостави безвъзмездно за управление и ползване на съответните общини за срок 25 години от влизането в сила на този закон минералните води от находищата или от обособен участък от находище. Това е приложено, тъй като минерален водоизточник е предоставен безвъзмездно на община Септември. В § 133, ал. 9 е посочено, че общинският съвет определя с решение дали минералната вода от определено находище да бъде предоставяна за ползване безвъзмездно, или след заплащане на такса, определена с тарифа, приета от общинския съвет. В ал. 10 изрично е посочено, че за находищата на минерална вода, предоставени за управление и ползване от общини, таксите за водовземане се определят от общинския съвет. В тази алинея са посочени конкретни изисквания как да се определя размер на таксите от страна на общинските съвети. В ал. 15 на същия параграф е регламентирано къде постъпват и как се изразходват средствата, които са събирани от таксата за водовземане. Тези правомощия на общинския съвет са посочени и в решението на министъра на околната среда и водите. В т. 6.3. е казано, че общинският съвет на община Септември трябва да определи дали минералната вода от това находище да се предоставя безвъзмездно, или след заплащане на такса определена с тарифа, приета от общинския съвет. В Закона за водите е предвиден конкретен ред за ползване на този тип води – минерални води, които са предоставени за безвъзмездно ползване от държавата на общините. На общинските съвети са дадени правомощия да определят тарифи, предвидени са конкретни изисквания как да се определя размерът на тарифата и как да се използват приходите, които са постъпили от тези тарифи. Работната група е направила и анализ на разпоредбите на ЗРВКУ и Закона за водите по отношение на това дали Комисията въобще има правомощия да регулира община Септември, т.е. има ли правомощие да окаже на която и да е община да внесе бизнес план и заявление за цени. Работната група счита, че няма такива правомощия, тъй като според Закона за водите в границите на една обособена територия може да оперира само един ВиК оператор, но с изключение на хипотеза в чл. 198о, ал. 6. Община Септември попада в границите на обособената територия на „Водоснабдяване и канализация – в ликвидация” ЕООД, гр. Пазарджик и това е дружеството, което подлежи на регулиране от страна на Комисията. В ал. 6 е посочено, че търговците, държавните или общинските предприятия - юридически лица, които извършват определени ВиК услуги и не обслужват цялата обособена територия, а отделни потребители, осъществяват тези услуги съгласно изискванията на Закона за водите и Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги. Видно е, че Комисията може да регулира търговци, държавни или общински предприятия и юридически лица. КЕВР няма правомощие да регулира община или общински съвет. Община Септември не попада в изключенията по чл. 198о, ал. 6. В обобщение може да се посочи следното:

Нормата на § 133 от Закона за водите предоставя право на общинският съвет в случаите, когато се ползват минерални води, предоставени безвъзмездно от държавата за ползване и управление от общините. Общинският съвет решава дали минералната вода се предоставя безвъзмездно на населението, или след заплащане на такса, определена с тарифа, приета от общинския съвет. Общинският съвет трябва да спазва изискванията как

да определи размер на таксата и как да изразходва средствата. Тези текстове в Закона за водите, които са изменени последно през 2018 г., не възлагат на КЕВР участие в процеса по определяне на цена за услугата „водопренос на минерална вода“ или контрол под каквато и да било форма. В същото време общините, в частност община Септември, не попадат в хипотезата на чл.198о, ал. 6 от ЗВ, съответно не се явяват изключение от правилото в рамките на една обособена територия само един ВиК оператор да предоставя ВиК услуги, респективно не подлежат на регулиране от страна на КЕВР. Предвид гореизложеното, работната група предлага на КЕВР да приеме следните решения:

1. На основание чл. 43, ал. 6 във връзка с чл. 30, ал. 3 и чл. 31, ал. 3 от Правилника за дейността на Комисията за енергийно и водно регулиране и на нейната администрация да приеме настоящия доклад.

2. Съгласно § 133, ал. 9, т. 1, буква „в“ от Преходни и заключителни разпоредби към Закон за изменение и допълнение на Закона за водите (обн. ДВ бр. 61 от 2010 г., изменен и допълнен ДВ бр. 55 от 2018 г.), компетентен орган за приемане на тарифа, с която да се определят такси за водовземане на минерални води от находище „Варвара“, предоставено с Решение № 74/29.05.2018 г. на министъра на околната среда и водите за безвъзмездно ползване на община Септември, е Общинският съвет Септември. Определянето на размера на таксите водовземане следва да се извърши в съответствие с § 133, ал. 10 от ПЗР на ЗИДЗВ, а използването на средствата от такси водовземане - в съответствие с § 133, ал. 15 от ПЗР на ЗИДЗВ. Законът за водите и Законът за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги на възлагат задължения на КЕВР в тези случаи.

3. Община Септември попада в обособената територия на ВиК оператор - „Водоснабдяване и канализация – в ликвидация“ ЕООД, гр. Пазарджик, чиято дейност се регулира от КЕВР. Съгласно чл. 198о, ал. 2 от ЗВ, в границите на една обособена територия само един ВиК оператор може да осъществява дейностите по ал. 1, с изключение на случаите по ал. 6. Община или общински съвет не попада в хипотезата на чл. 198о, ал. 6 от ЗВ, съответно нейната дейност не подлежи на регулиране от страна на КЕВР по реда на ЗРВКУ. В тази връзка КЕВР няма правомощия да изиска от страна на Община Септември да представи в Комисията бизнес план и/или заявление за утвърждаване и одобряване на цени на ВиК услуги по реда на ЗРВКУ и подзаконовите нормативни актове по неговото прилагане.

4. Становището да бъде изпратено на община Септември в отговор на постъпилото запитване с вх. № В-07-00-48 от 10.08.2018 г.

И. Касчиев обясни, че проектът на становище е в проекта на писмо.

Д. Кочков каза, че не знае дали трябва да се прави препращане към членовете от закона, които касаят този казус. Достатъчно е, че се изяснява, че КЕВР не е орган, който следва да регулира тази услуга. Има ли смисъл да се прави препратка към тези членове и параграфи, които са цитирани?

И. Касчиев отговори, че Законът за водите изрично урежда този вид дейност и това би следвало да се посочи, защото е в техните правомощия. И. Касчиев допълни, че за него е странно защо ВАС не е изследвал този въпрос и се е произнесъл по този начин. Има запитване и становището на Комисията трябва изцяло да анализира нормативната уредба. По-важното е, че правомощията на общинския съвет изрично са уредени в Закона за водите. Няма две мнения кой трябва да определя тази такса.

И. Иванов каза, че според него посочването на тези текстове и конкретните разпоредби уплътнява решението. Те абсолютно фиксират от кого трябва да се упражняват правомощията и че КЕВР няма такива. В противен случай в т. 2 може да се запише, че Законът за водите и ЗРВКУ не възлагат задължения на КЕВР в указания случай. Записаното е по-скоро свидетелство за добрата работа, която работната група е извършила. На общинския съвет направо се посочва откъде да гледа.

От страна на членовете на Комисията нямаше други въпроси и коментари по доклада.

Предвид гореизложеното,

КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ

РЕШИ:

1. На основание чл. 43, ал. 6 във връзка с чл. 30, ал. 3 и чл. 31, ал. 3 от Правилника за дейността на Комисията за енергийно и водно регулиране и на нейната администрация, приема доклад относно запитване с вх. № В-07-00-48 от 10.08.2018 г. от община Септември относно цена за водоснабдителна услуга „водопренос на минерална вода“ на територията на община Септември и цена за присъединяване към общински водопровод, собственост на община Септември.

2. Съгласно § 133, ал. 9, т. 1, буква „в“ от Преходни и заключителни разпоредби към Закон за изменение и допълнение на Закона за водите (обн. ДВ бр. 61 от 2010 г., изменен и допълнен ДВ бр. 55 от 2018 г.), компетентен орган за приемане на тарифа, с която да се определят такси за водовземане на минерални води от находище „Варвара“, предоставено с Решение № 74/29.05.2018 г. на министъра на околната среда и водите за безвъзмездно ползване на община Септември, е Общинският съвет Септември. Определянето на размера на таксите водовземане следва да се извърши в съответствие с § 133, ал. 10 от ПЗР на ЗИДЗВ, а използването на средствата от такси водовземане - в съответствие с § 133, ал. 15 от ПЗР на ЗИДЗВ. Законът за водите и Законът за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги не възлагат задължения на КЕВР в тези случаи.

3. Община Септември попада в обособената територия на ВиК оператор - „Водоснабдяване и канализация – в ликвидация“ ЕООД, гр. Пазарджик, чиято дейност се регулира от КЕВР. Съгласно чл. 198о, ал. 2 от ЗВ, в границите на една обособена територия само един ВиК оператор може да осъществява дейностите по ал. 1, с изключение на случаите по ал. 6. Община или общински съвет не попада в хипотезата на чл. 198о, ал. 6 от ЗВ, съответно нейната дейност не подлежи на регулиране от страна на КЕВР по реда на ЗРВКУ. В тази връзка КЕВР няма правомощия да изиска от страна на Община Септември да представи в Комисията бизнес план и/или заявление за утвърждаване и одобряване на цени на ВиК услуги по реда на ЗРВКУ и подзаконовите нормативни актове по неговото прилагане.

4. Становището да бъде изпратено на община Септември в отговор на постъпилото запитване с вх. № В-07-00-48 от 10.08.2018 г.

В заседанието по **точка първа** участват председателят Иван Н. Иванов и членовете на Комисията Пенка Трендафилова, Димитър Кочков.

Решението е взето с **три гласа „за“** (Иван Н. Иванов - за, Пенка Трендафилова - за и Димитър Кочков - за), от които **два гласа** (Димитър Кочков и Пенка Трендафилова) на членове на Комисията със стаж във В и К сектора.

Приложения:

1. Доклад с вх. № В-Дк-190/30.08.2018 г. относно запитване с вх. № В-07-00-48 от 10.08.2018 г. от община Септември относно цена за водоснабдителна услуга „водопренос на минерална вода“ на територията на община Септември и цена за присъединяване към общински водопровод, собственост на община Септември.

ЧЛЕНОВЕ НА КЕВР:

.....
(Д. Кочков)

.....
(П. Трендафилова)

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ДОЦ. Д-Р ИВАН Н.ИВАНОВ

ГЛАВЕН СЕКРЕТАР:

Ю. МИТЕВ

/съгласно Заповед 763/17.08.2018 г./

Протоколирал:

(Н. Косев - главен експерт)